

Hodit starosti za hlavu

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás v tento první den v Novém roce 2020, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha Svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 103, 11-13)

14 On ví, že jsme jen stvoření, pamatuje, že jsme prach.

15 Člověk, jehož dny jsou jako tráva, rozkvétá jak polní kvítí;

16 sotva ho ovane vítr, už tu není, už se neobjeví na svém místě.

17 Avšak Hospodinovo milosrdenství je od věků na věky s těmi, kteří se ho bojí.

Píseň: 607

Modlitba: IRSKÁ NOVOROČNÍ MODLITBA

Nepřeji Ti, abys zůstal ušetřen nějakého utrpení, protože vím, že stejně nezůstaneš. Nepřeji Ti, aby Ti po tváři netekly slzy, protože je stejně nezadržíš a pláčem se Ti uleví. Nepřeji Ti, abys nezakusil žádnou bolest, protože už ji stejně dávno znáš. Víš také, že utrpení zušlechťuje, že slzy očišťují srdce a bolest že zároveň zraňuje i posiluje.

Něco bych Ti ale přeci jen rád popřál: Abys byl za všechno vděčný, i když se Ti to třeba nelíbí. Abys opatroval vzpomínky na dobré věci, které jsi zažil, i když jich možná není až zas tolik. Abys byl statečný, i když si myslíš, že už to nejde. Abys svůj kříž zbytečně neodhazoval, protože kolikrát ho odhodíš, tolikrát se budeš vracet a sbírat ho. Abys ho mohl donést až na vrchol, na nějž je nutné vystoupit, i když se zdá nedosažitelný. Aby dary, které v sobě máš, rostly pomalu, ale po celý rok aby Ti pomáhaly. Abys nikdy nevyměnil přítele, který je opravdový, a když udělá chybu, abys mu odpustil a ne opustil. Abys mohl dávat radost, sílu a naději těm, s nimiž Tě pojí láska. Nezapomeň, že každá růže má trny, ale přesto je krásná. Amen.

I. Čtení: (Mt 6, 24-34)

Milí bratři a milé sestry v PJ Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu Matouše v 6 kapitole, od 24-34 verš.

24 Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.

25 Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv?

26 Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější?

27 Kdo z vás může o jedinou píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat?

28 A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou –

29 a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich.

30 Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní?

31 Nemějte tedy starost a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat?

32 Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete.

33 Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.

34 Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží Slovo a ve svém srdci jej zachovávají. Amen

Píseň: 182

Kázání: (Mt 6, 34)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Matouše v 6 kap., 34 verš. Tam čteme:

34 Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své vlastní starosti.

Milí bratři a sestry v Pánu Ježíši Kristu,

na co dneska vlastně kázat? Čím je tenhle den zvláštní, mimořádný? Co významného, pro nás tak zásadního se dnes stalo, aby to bylo hodno připomenutí nebo vyslyšení? **Dohromady vlastně nic.** Na rozdíl od Vánoc, kdy jsme si mohli s radostí připomenout: „*Dnes se vám narodil Spasitel.*“

Na rozdíl od neděle dne **vzkříšení**, se k dnešku žádná rozhodující událost neváže, tenhle den nic neříká, je prázdný. Je to jen záležitost kalendáře.

Dnes se nestalo vlastně nic víc, než že na tom našem pomyslném ciferníku poskočila ručička zase o jeden dílek. A my si díky tomu jen trochu víc uvědomujeme, že tedy máme před sebou další míru, další úsek. A v tom je ta zvláštnost Nového roku. Připomíná nám víc než jiné dny **budoucnost**, o které nic nevíme. Nevíme, jak dopadne, jaká bude.

Neznámou budoucnost před sebou samozřejmě nemáme jen na Nový rok. Máme ji před sebou vždycky. Ale dnes si to kvůli tomu dalšímu dílku víc uvědomujeme a potřebujeme se s tím nějak vyrovnat. Proto si navzájem přejeme **šťastný, dobrý, úspěšný nový rok.**

Kdekdo se snaží předpovídat, jaký ten rok bude. Touha nahlédnout do budoucnosti je nám lidem asi vlastní a provází nás odnepaměti. Alespoň už Starý zákon se na svém začátku s věšteckou praxí vyrovnává. Dost krutě. Mojžíšův zákon říká: „*Muž či žena, v nichž by byl duch věštecký, musejí zemřít. Ukamenují je. Jejich krev padni na ně.*“ (Lv 20,27)

Bůh dává zákon, aby pro člověka **chránil darovanou svobodu**, a ví, že každý, kdo budoucnost předkládá jako hotovou věc, ji **člověku vlastně krade**. Jakmile si necháme předpovědět, že je něco předem dáno, rezignujeme na vlastní život, hrajeme podle scénáře, který píše někdo jiný.

Pán Ježíš nás v evangeliu povzbuzuje, když říká: „*Nedělejte si tedy starosti o zítřek.*“

Tento refrén se opakuje 6x. Vložit život do Božích rukou znamená být svobodní od starostí. Starosti nám berou energii, kterou potřebujeme pro samu činnost. Přepadají nás a berou nám skutečné cíle. Zotročují nás a dělají z nás vězně. **Hodit starosti za hlavu** – je skutečně velká výzva a možno i předsevzetí do Nového roku.

Skutečně odpovědně můžeme jednat tehdy, máme-li čas, abychom se na věc **připravili**, abychom **zmobilizovali** svoje vědomí, **uplatnili** svoji rozvahu, **zapojili** vědomě to, co máme v sobě. Jinak přicházejí ke slovu jenom reflexy, jenom pudy. Situace nás zaskočí. To je také důvod, proč Ježíš učedníkům předem oznamuje, že bude vydán do rukou lidí, že zemře nebo že přijdou všelijaké hrůzy a v dobách tísně vyvstanou **mesiášové lži**. Mají to vědět předem, aby je to nezaskočilo, nezmatlo, aby na to byli připravení; aby nejednali jenom z úleku, pod dojmem situace, ale ze své důvěry.

Pouhé nahlédnutí do budoucnosti (do horoskopu) vůbec nic neřeší, naopak může člověka ještě víc zmást, dezorientovat a k odpovědnosti to automaticky nevede ani nestačí.

I budoucnost je stejně jako přítomnost jenom dočasná. I o ní platí, že co se v jedné chvíli může jevit jako úplně odepsané, může zase následující chvíle vyjevit jako to jediné **životaschopné a nadějně**. Chtít dnes řešit zítřejší problémy je iluze – pokud jsou zítřejší, pak dnes jsou skutečně neřešitelné. Obeznamenost s tím, co bude - nemůže **nahradit důvěru**, která se opírá o poznání pravdy. Úzkost z toho, co přijde potom, nám znemožňuje žít zde a nyní.

Bratři a sestry,

jestliže v této chvíli všechny zaměstnává, co přijde a jak to dopadne, my můžeme a máme tyhle starosti přenechat jiným. My můžeme slyšet: to není to nejdůležitější, to je jen materiál, to jsou jen kulisy, to jsou jen podmínky. Rozhodující je, jak s nimi budeme pracovat, jak v nich budeme hrát každý svoji roli, a jestli nebudeme ignorovat autora našich životů.

Bůh nám nepředkládá příběh víry - hotový, abychom ho jenom **plnili**, abychom v něm jenom **hráli** podle cizího scénáře. **Nedegraduje nás na loutky**. Neokrádá nás o vlastní život, o naše rozhodování, o naši odpovědnost. Můžeme se sami do věci vkládat, sami za sebe odpovídat. Hotové a dané to nikdy není.

Však Ježíš přece říká „**hledejte**.“ Bez toho hledání to nejde v tom je totiž naše **svoboda a důstojnost**. I ten náš příběh s Kristem píše každý z nás sám za sebe, jak nejlíp to jen dovede.

Ta naše bázlivost by chtěla mít všechno nalajnované a dané a žádá si od **víry hotové poučky a scénáře**, jakoby snad v nich samotných byla síla je naplnit. A vzdávat Bohu čest a slávu, to pro ni bývá jen takový liturgický přídavek navíc.

Jak budeme jednat, pro co najdeme dost naděje a odvahy, to bude vždycky záviset na tom, koho budeme vidět jako našeho **Tvůrce a Spasitele**. Kdo pro nás a podle nás bude mít skutečnou moc, komu bude patřit sláva a čest, před kým se my sami budeme ochotní sklonit.

Bůh nám každý den dává jako manu sílu pro tíhu toho kterého dne, abychom se učili žít z důvěry. **Život je dar – nelze ho vlastnit ani hromadit.**

Amen

Píseň: 697

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Pane Bože, vládce všech věku, který znáš veškerý čas a také jej obsahuješ. Ty, který znáš čas každého z nás. Ty, který dáváš veškerému času smysl. Dnes stojíme před Tebou jako maličký a prosíme, nauč nás počítat naše dny. Dávej nám poznat pravý smysl po životě. Nauč nás vidět také dny nenaplněné. Děkujeme za celý minulý rok, za všechny krásné okamžiky v něm. Děkujeme za všechno, co se povedlo, co posloužilo tobě ke cti a slávě.

Do Tvých rukou vkládáme naše bolesti i starosti. Nesplněné úkoly i naše chyby.

Chceme také prosit za lidi trpící, aby se jejich situace zlepšila.

Za každého člověka bloudícího a hledajícího, aby našli odpovědi na své otázky.

Za lidi bojujících pro pravdu, aby nespravedlnost byla poražena.

Za rozpadající se rodiny, aby si uvědomovali podstatu vztahu a lásky.

Za sbory a jejich službu světu, aby nepodlehli světským věcem.

Prosíme Tě buď nám přítomen svým Duchem, který otevírá mysl a srdce, pro přijetí Tvého slova.

A společně ještě voláme...

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: 225

Posláni: (Lk 12, 34)

Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.

Požehnání: (Žalm 121,5-8)

5 Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici.

6 Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc.

7 Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.

8 Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky.

Píseň: 685